

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCLXXXI. ad annum MCCCXIV.

Parisiis, 1644

I. De fide catholica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15974

- XXXVI. *Quod iudex possit interlocutoriam & comminatoriam sententiam reuocare.*
- XXXVII. *De literis non impetrandis ultra duas diuitas, & sine speciali mandato.*
- XXXVIII. *De scribendis actis, ut probari possint.*
- XXXIX. *De restitutione danda contra possessorem, qua non rapuit ipse.*
- XL. *De vera possessione.*
- XLI. *De continuatione bona fidei in omni prescriptione.*
- XLII. *De seculari iustitia.*
- XLIII. *Ne sine causa clericus fidelitatem laico faciat.*
- XLIV. *Quod constitutiones principum non praiudicent ecclesiis.*
- XLV. *Patronus, qui clericum ecclesie occiderit vel mutilauerit, ius patronatus amittit.*
- XLVI. *De talliis a clericis non exigendis.*
- XLVII. *De forma excommunicandi.*
- XLVIII. *De modo recusandi iudicem.*
- XLIX. *De pena excommunicantis iniuste.*
- L. *De restricta prohibitione matrimonii.*
- LI. *De pena contrahentium clandestina matrimonia.*
- LII. *De testimonio de auditu reprobando in causa matrimonii.*
- LIII. *De his qui predia sua in fraudem decimarum dant aliis excolenda.*
- LIV. *Vt decima ante tributa soluantur.*
- LV. *Vt de terris acquirendis, non obstantibus priuilegiis, decima dentur.*
- LVI. *Ne propter pactum aliquorum amittat decimas presbyter parochialis.*
- LVII. *De interpretandis priuilegiorum verbis.*
- LVIII. *De eodem in fauorem episcoporum.*
- LIX. *Quod nullus religiosus fideiubeat sine licentia abbatis & conuentus.*
- LX. *Vt abbates non extendant se ad officium episcopale.*
- LXI. *Ne religiosi recipiant decimas de manu laicali.*
- LXII. *Ne reliquia sanctorum ostendantur extra capsam, ne noua habeantur in ueneratione sine Romana ecclesia.*
- LXIII. *De simonia.*
- LXIV. *De eadem circa monachos & sanctimonialia.*
- LXV. *De eadem circa illicitam pecunie extorsionem.*
- LXVI. *De eadem circa cupiditatem clericorum.*
- LXVII. *De usuris Iudeorum.*
- LXVIII. *Vt Iudaei discernantur a Christianis in habitu.*
- LXIX. *Ne Iudaei publicis officiis praeficiantur.*
- LXX. *Ne conuersi ad fidem de Iudeis, veterem ritum Iudeorum retineant.*

CAPITVLA.

I.

FIRMITER credimus, & simpliciter confitemur, quod vnus solus est verus Deus æternus & immensus, omnipotens, incommutabilis, in-

ANNO
 CHRISTI
 1215.

comprehensibilis & ineffabilis, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus; tres quidem personæ, sed vna essentia, substantia, seu natura simplex omnino. Pater a nullo, Filius autem a solo Patre, ac Spiritus sanctus ab utroque pariter, absque initio semper & sine, Pater generans, Filius nascens, & Spiritus sanctus procedens; consubstantiales & coæquales, coomnipotentes & coæterni, vnum vniuersorum principium, creator omnium inuisibilium & visibilium, spiritualium & corporalium, qui sua omnipotenti virtute simul ab initio temporis vtramque de nihilo condidit creaturam, spiritualem & corporalem, angelicam videlicet & mundanam; ac deinde humanam quasi communem ex spiritu & corpore constitutam: diabolus enim & dæmones alii a Deo quidem natura creati sunt boni, sed ipsi per se facti sunt mali: homo vero diaboli suggestionem peccauit.

Hæc sancta Trinitas secundum communem essentiam indiuidua, & secundum personales proprietates discreta, per Moysen & sanctos prophetas aliosque famulos suos, iuxta ordinatissimam dispositionem temporum, doctrinam humano generi tribuit salutarem. Et tandem vnigenitus Dei Filius Iesus Christus a tota Trinitate communiter incarnatus, ex Maria semper virgine Spiritus sancti cooperatione conceptus, verus homo factus, ex anima rationali & humana carne compositus, vna in duabus naturis persona, viam vitæ manifestius demonstrauit. Qui cum secundum diuinitatem sit immortalis & impassibilis, idem ipse secundum

humanitatem factus est passibilis & mortalis: quin etiam pro salute humani generis in ligno Crucis passus & mortuus descendit ad inferos, resurrexit a mortuis, & ascendit in cælum. Sed descendit in anima, resurrexit in carne, ascenditque pariter in utroque; venturus in fine sæculi iudicare viuos & mortuos, & redditurus singulis secundum opera sua, tam reprobis, quam electis. Qui omnes cum suis propriis corporibus resurgent quæ nunc gestant, vt recipiant secundum merita sua, siue bona fuerint, siue mala, illi cum diabolo pœnam perpetuam, & isti cum Christo gloriam sempiternam.

ANNO
CHRISTI
1119.

Vna vero est fidelium vniuersalis ecclesia, extra quam nullus omnino saluatur. In qua idem ipse sacerdos, & sacrificium Iesus Christus, cuius corpus & sanguis in sacramento altaris sub speciebus panis & vini veraciter continentur, transubstantiatis pane in corpus & vino in sanguinem potestate diuina, vt ad perficiendum mysterium vnitatis accipiamus ipsi de suo quod accepit ipse de nostro. Et hoc vtique sacramentum nemo potest conficere, nisi sacerdos, qui fuerit rite ordinatus secundum clauis ecclesiæ, quas ipse concessit apostolis & eorum successoribus Iesus Christus.

Sacramentum vero baptismi, quod ad inuocationem indiuiduæ Trinitatis, videlicet Patris, & Filii, & Spiritus sancti, consecratur in aqua, tam paruulis quam adultis in forma ecclesiæ a quocumque rite collatum proficit ad salutem.

Et si post susceptionem baptismi quisquam prolapsus fuerit in peccatum, per veram pœnitentiam

ANNO
CHRISTI
1157.

semper potest reparari. Non solum autem virgines & continentes, verum etiam coniugati, per fidem rectam, & operationem bonam, placentes Deo, ad æternam merentur beatitudinem peruenire.

II.

Damnamus ergo, & reprobamus libellum, siue tractatū, quem abbas Ioachim edidit contra magistrum Petrum Lombardum de vnitae seu essentia Trinitatis, appellans ipsum hæreticum & insanum, pro eo quod in suis dixit sententiis, quoniam quædam summa res est Pater & Filius & Spiritus sanctus, & illa non est generans, neque genita, nec procedens. Vnde asserit quod ille non tam trinitatem quam quaternitatem adstruebat in Deo, videlicet tres personas, & illam communem essentiam quasi quartam, manifeste protestans quod nulla res est quæ sit Pater & Filius, & Spiritus sanctus, nec est essentia, nec substantia, nec natura: quamuis concedat quod Pater & Filius & Spiritus sanctus sunt vna essentia, vna substantia, vnaque natura. Verum vnitatem huiusmodi non veram & propriam, sed quasi collectiuam & similitudinariam esse fatetur, quemadmodum dicuntur multi homines vnus populus, & multi fideles vna ecclesia, iuxta illud: *Multitudinis credentium erat cor vnum & anima vna.* &: *Qui adhæret Deo vnus spiritus est cum illo.* Item: *Qui plantat & qui rigat vnum sunt.* &: *Omnes vnum corpus sumus in Christo.* Rursus in libro Regum: *Populus meus & populus tuus vnum sunt.* Ad hanc autem sententiam adstruendam illud potissimum verbum inducit,